

ת"פ 27754/02/19 - מדינת ישראל נגד בר קרמני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27754-02-19 מדינת ישראל נ' קרמני

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בר קרמני

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד רענן ברוך, עו"ד הדר פרשר ומתמחה הגב' קים סלמה הנאשם בעצמו בא כוח הנאשם
עו"ד אדי אבינועם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 2.12.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של פגיעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין. לפי כתב האישום המתוקן, בבוקר יום 8.5.18 הגיע הנאשם לעמדת בידוק בטחוני בכניסה לתחנת רכבת יבנה מערב. המתלונן עבד כמאבטח בתחנת הרכבת ובדק את תיקיו של הנאשם. עקב אי שביעות רצון של הנאשם מהדרך בה החזיק המתלונן את חפציו, החל הנאשם לקלל את המתלונן, התקרב אליו, אמר לו "אנשים כמוך אני שובר", שאל מתי המתלונן מסיים ואמר לו "קוקסינל" ו- "סע לך מפה". בתגובה השיב המתלונן "סע סע מפה". הנאשם סבר כי המתלונן קילל אותו. בהמשך, יצא המתלונן מחוץ לתחנה כדי לערוך סיור במסגרת עבודתו, הנאשם יצא אחריו, התקרב אליו, תפס את תעודת המאבטח שהיתה תלויה על צווארו ומשך אותה כדי להסתכל על פרטיו, תוך שאמר למתלונן "אני אזיין אותך". בתגובה, המתלונן הדף את הנאשם והלה היכה את המתלונן מכת אגרוף באפו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן שבר באפו והוא נזקק לביצוע רדוקציה ללא נזק בלתי הפיך.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 5.7.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 25, רווק ומתגורר עם בת הזוג. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובמשך השנים שיחק כדורגל מקצועי עד כיתה יב'. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. לאחר שחרורו עבד עם אביו בחנות, ובהמשך החל לעבוד כנציג מכירות בחברה להשכרת רכב.

ובחברת תקשורת, בה הוא עובד כיום כאחראי משמרת. הנאשם נמצא במערכת יחסים ומתאר קשר קרוב, מכיל ומכבד. כן תיאר קשרים תומכים ומשתפים עם הוריו. ברקע לביצוע העבירה ויכוח עם המתלון ותחושת השפלה וזלזול. הנאשם התקשה להסביר את עוצמת תגובתו, נוכח חריגותה. הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מבין כי הגיב באופן אלים וחסר פרופורציה, מביע חרטה וצער ומכיר בפגיעה ובנזק שנגרם למתלון.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתפקד במישורים השונים בחייו, מנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו מאופיין בדפוסי אלימות מושרשים. לצד זאת העריך שירות המבחן, כי יש לשלבו בטיפול כדי למנוע הישנות עבירות דומות בעתיד. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך הטיפול. בנוסף הביע הנאשם להשתלב בתוכנית גישור בין נפגע ופוגע ונמצא מתאים לתוכנית. אולם בסופו של דבר הנאשם העביר מכתב התנצלות למתלון. עוד העריך שירות המבחן, כי הסיכון להישנות עבירות בעתיד - נמוך. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. שירות המבחן הוסיף והמליץ לסיים ההליך ללא הרשעה בשל גילו הצעיר, לקיחת אחריות והיעדר עבר פלילי, וזאת למרות שאין הוכחה לנזק קונקרטי.

4. בתסקיר מיום 12.8.20 תיאר הנאשם יציבות בחייו, שאיפות נורמטיביות להתקדם מקצועית, אישית ומשפחתית, לצד לקיחת אחריות על ביצוע העבירה, והבעת חרטה כנה ואותנטית. שירות המבחן ציין, כי בשל מגבלות הקורונה קבוצות טיפוליות מופעלות במתכונת מצומצמת ולא עלה בידי שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית. שירות המבחן חזר על המלצתו מיום 5.7.20.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעתו של הנאשם. לעניין זה הדגישה כי הנאשם לא הוכיח פגיעה קונקרטי ואין כל הליך שיקומי.
6. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלמות גופו של הציבור ובטחונו האישי של המתלון, כמו גם ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
7. עוד הוסיפה טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם ביצע העבירות כלפי מאבטח שאמון על השמירה בתחנת הרכבת, והכל עקב אי שביעות רצונו מהדרך בה החזיר המתלון את חפציו לתיק. הנאשם קילל את המאבטח ואיים עליו. גם לאחר שנפרדה דרכם, יצר הנאשם אינטראקציה נוספת, תפס בתעודת המאבטח, משך אותה ואמר כי יזיין אותו. בהמשך נתן למתלון אגרוף וגרם לו לשבר באפו. לטענת התביעה, מדובר בתגובה חמורה ביותר על רקע של מה בכך. עם זאת, ציינה כי אין מחלוקת בין הצדדים כי לא נגרם למתלון נזק בלתי הפיך.
8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים.
9. עוד הוסיפה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי יקר; הנאשם נעדר עבר פלילי; מהתסקיר עולה, כי הנאשם טרם שולב בטיפול. בה בעת שירות המבחן העריך, כי רמת הסיכון להישנות מעשים דומים נמוכה.
10. לטענת התביעה, המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור ופיצוי - אינה נהירה נוכח הנסיבות ובהיעדר הליך טיפולי.

11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן, קנס ופיצויים.
12. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן.
13. לטענתו, אין בנסיבות ביצוע העבירות כדי למנוע סיום ההליך ללא הרשעה: מדובר באירוע לא מתוכנן, שנבע מתחושות של השפלה וזלזול, בעוד שהנאשם סבר כי המתלונן קילל אותו. עוד טען, כי המתלונן נגע ראשון בנאשם והלה הדף אותו. מכאן שמדובר באירוע אלימות אחד ולא בשני אירועים כפי שהוצג על ידי התביעה. לעניין זה הוסיף, כי בעוד שלפי כתב האישום המקורי יוחסה לנאשם עבירה מסוג פשע, הרי שלפי כתב האישום המתוקן, יוחסה לנאשם עבירת פציעה מסוג עוון בלבד. יתר על כן, למתלונן לא נגרם נזק בלתי הפיך.
14. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם העומדות כולן לזכותו: הנאשם בן 23, שירת שירות צבאי מלא בגבעתי (ענ/1) ועודנו משרת בשירות מילואים פעיל; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עובד בחברת תקשורת בתפקיד סגן מנהל, מנהל אורח חיים נורמטיבי ובעל יכולות; הנאשם נמצא בזוגיות; בעניינו של הנאשם הוגש תצהיר חיובי, ממנו עולה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה. הנאשם נמצא מתאים לתוכנית גישור, אולם המתלונן סירב למפגש ולפיכך שלח הנאשם למתלונן מכתב התנצלות. להתרשמות שירות המבחן הנאשם אינו אלים ואין לו דפוסי התנהגות שליליים. עוד ציין, כי הנאשם לא החל בתהליך טיפולי, רק בשל מגיפת הקורונה, אולם הוא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי; הנאשם בזוגיות ועתיד להינשא בקרוב.
15. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי למרות שלא הוכח נזק קונקרטי, בתי המשפט הכירו בכך שניתן לסיים הליך ללא הרשעה גם בהיעדר ראיה לפגיעה קונקרטית ודי בפוטנציאל לשיקום וסיכון לפגיעה בעתידו המקצועי של הנאשם.
16. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.
17. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על האירוע ומביע חרטה. לדבריו, קיבל הצעה לנהל סינף גדול בראשון לציון וסירב בשל אי הוודאות שנתן בה בעקבות המקרה.

דין והכרעה

ההרשעה בדין

18. תחילה למחלוקת באשר להרשעתו של הנאשם.
19. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה

תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

20. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

21. ראשית, לנסיבות ביצוע העבירה - כתב האישום אכן תוקן לעבירת עוון, אולם לא ניתן להתעלם, בהקשר זה, מנסיבות העניין. הנאשם קילל את המתלון ואיים עליו על רקע של מה בכך, עת ביצע המתלון תפקידו כמאבטח בתחנת רכבת. גם אם הנאשם סבר, כי המתלון קילל אותו, אין בכך כל הצדקה לביצוע עבירות אלימות. יתר על כן, לאחר שהנאשם והמתלון הלכו לדרכם, חזר הנאשם ויצר אינטראקציה נוספת עם המתלון במהלכה תפס את תעודת המאבטח שהיתה מונחת על צווארו וקילל את המתלון. אין חולק כי המתלון הדף את הנאשם ראשון, אולם הדיפה זו נבעה מתפיסת התעודה על ידי הנאשם. בהמשך לכך, היכה הנאשם את המתלון במכת אגרוף באפו וגרם לו לשבר באף (עת/1). אין מחלוקת כי לא נגרם נזק בלתי הפיך, אולם נגרם למתלון נזק המהווה חלק מחומרת העבירה.

22. ניתן גם לאבחן את הפסיקה שהגישה ההגנה בהקשר זה, הכוללת, לרוב, נסיבות אישיות חריגות, כמו גיל צעיר יותר, נסיבות חמורות פחות של ביצוע העבירות, או שיקום ממשי (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 20164-11-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.7.20); ת"פ 63404-05-18 **מדינת ישראל נ' טאקלה** (16.7.19); ת"פ (רמ') 52729-06-12 **מדינת ישראל נ' כחלון** (6.11.14); ת"פ 441-01-12 **פרקליטות מחוז מרכז נ' סבחס** (6.10.14)).

23. שנית, לנסיבות האישיות של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות אמנם לזכותו של הנאשם. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלון ואף שלח מכתב התנצלות. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. הנאשם שירת שירות צבאי מלא והוא אף משרת בשירות מילואים פעיל. הנאשם בזוגיות ועובד למחיתו. ניכר, אפוא, כי העבירה חריגה למהלך חייו של הנאשם. עם זאת, לא הונחה תשתית בדבר נסיבות חריגות או יוצאות דופן, וזאת גם מבלי להידרש לעובדה, כי לא היה כאן הליך טיפולי, בשל קשיים הנובעים ממגיפת הקורונה. הנסיבות האישיות של הנאשם ישמשו, אפוא, לזכותו של הנאשם בקביעת העונש בתוך המתחם.

24. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - הנאשם עובד כסגן מנהל בחברת תקשורת ולא הוכח כי הרשעה עלולה לפגוע בתפקידו. גם לא מצאתי, כי ישנן כאן נסיבות המצדיקות הגמשת הדרישה לנזק קונקרטי. הנאשם אמנם צעיר, אולם לא מתחת לגיל 21, וכאמור, אין לו נסיבות אישיות חריגות.

25. מכאן, כי לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

26. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

27. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם, כן פגע באוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני לאור

נסיבות ביצוע העבירות שכבר פורטו, לרבות העימות בין הצדדים, סברת הנאשם כי המתלון קילל אותו, העובדה כי המתלון הדף את הנאשם ותגובתו הבלתי מידתית של הנאשם לאירוע. יצוין, כי הנזק שגרם הנאשם למתלון הוא חלק מחומרת העבירה, גם אם לא היתה כוונה מיוחדת לגרום לחבלה.

28. כן יש לקחת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם את תיקון כתב האישום מעבירה של חבלה חמורה לעבירה של פציעה מסוג עוון.

מטבע הדברים, בעבירה של חבלה חמורה - שבה, כאמור, הנאשם לא הורשע - כוללת מדיניות הענישה מתחם מחמיר יותר, הנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.17); עפ"ג (מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19); עפ"ג (מרכז) 2933-09-14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (9.11.14); ת"פ (רח'י) 23623-09-17 **מדינת ישראל נ' שהארי** (30.12.19); ת"פ (ק"ג) 26618-08-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** (31.3.19); ת"פ (רח'י) 38105-03-16 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (6.3.19)).

29. כך גם ברוב רובה של הפסיקה שעניינה בעבירה של פציעה כוללת שימוש בחפץ, המתחם חמור יותר ונע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים (ראו למשל: רע"פ 8699/15 **אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15); עפ"ג (י-ם) 24346-02-11 **ג'ומעה נ' מדינת ישראל** (9.5.11); עפ"ג (י-ם) 5063-09 **מדינת ישראל נ' פאחרי** (17.3.10); ת"פ (ב"ש) 4467-07-13 **מדינת ישראל נ' בוחבוס** (15.10.17); ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו עאבד** (28.1.15); ת"פ (י-ם) 19484-03-12 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (8.7.13); ת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 **מדינת ישראל נ' כהן** (10.10.12)).

30. בה בעת, בענייננו, הורשע הנאשם גם בעבירה של אימים ברף בינוני, לצד העבירה של פציעה, אשר כללה מכת אגרוף שהובילה לפציעה. יש להתאים, אפוא, את מתחם העונש ההולם לנסיבות הספציפיות של המקרה שלפנינו, הכוללות עבירת פציעה מסוג עוון ללא חפץ ועבירה של אימים ברף בינוני.

31. מכאן, ובנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, לקיחת אחריות מלאה על מעשיו, הבעת צער וחרטה, הבעת אמפתיה כלפי המתלון וכתיבת מכתב התנצלות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם רשויות החוק; הנאשם שירת שירות צבאי כלוחם גבעתי קיבל את שירות מבצעי ואות מערכת צוק איתן (ענ/1); הנאשם בזוגיות יציבה, מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד בעבודה מסודרת בחברת תקשורת; הנאשם הביע נכונות לקחת חלק בהליך טיפולי.

מהתסקירים עולה, כי הנאשם נעדר דפוסי אלימות מושרשים, אולם, שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית על מנת למנוע הישנות עבירות דומות. הנאשם טרם שולב בטיפול בשל מגפת הקורונה, וברי כי אין לזקוף זאת לחובתו.

33. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, יציבות תעסוקתית, היעדר עבר

פלילי והבעת נכונות לקחת חלק בהליך הטיפול להליך השיקומי. מכאן, שיש להטיל עליו עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם. עם זאת, המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בלבד חורגים מהמתחם ולא מצאתי לכך הצדקה של ממש.

34. לפיכך, העונש ההולם, כולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן, ופיצויים. בקביעת משך המאסר בדרך של עבודות שירות לקחתי בחשבון את הצורך שלא לפגוע בצורה בלתי מידתית בתעסוקתו של הנאשם. בקביעת הפיצויים לקחתי בחשבון את הנזק שגרם הנאשם למתלונן.

35. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 16.9.20 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

36. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודש, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 21.10.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה אלימות; ג. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ד. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 3, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.11.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.